

2. punktum nævnte anerkendelser og bevillinger kan tilbagekaldes efter de hidtil gældende regler.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Indledningsvis bemærkes, at nærværende lovforslag er identisk med det lovforslag, der fremsattes for folketinget den 8. december 1967 (Folketingstidende 1967-68 sp. 2245, tillæg A sp. 2417), og at den nedenfor under punkt 4 nævnte undersøgelse vedrørende vikarbureauernes virksomhed er tilendebragt i januar 1968 af et af arbejdsministeriet nedsat udvalg med arbejdsdirektøren som formand.

1. I § 4 i lov nr. 40 af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.) er det fastsat, at der inden udgangen af 1967 for folketinget skal fremsættes forslag til lov om overgang pr. 1. april 1968 til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de funktioner, der i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. påhviler de anerkendte arbejdsløshedskasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

De problemer, der rejser sig i anledning af denne bestemmelse, har været overvejet nærmere i en af arbejdsministeren nedsat arbejdsgruppe under ledelse af arbejdsdirektøren. Gruppen, der — foruden arbejdsdirektøren — bestod af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, administrationsrådets sekretariat, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet, Foreningen af kontorbestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Danmark og Arbejdsanvisningskontorenes Personales Landsklubber, fik til opgave bl. a. at tage stilling til, hvorvidt der bør ske ændring i loven om privat arbejdsanvisning, og i givet fald at fremkomme med forslag herom. Endvidere blev arbejdsgruppen anmodet om under overvejelserne at have opmærksomheden henvendt på, om den af forskellige vikarbureauer udøvede, med arbejdsformidling beslægtede virksomhed er af en sådan art, at den bør sidestilles med den i loven omhandlede egentlige arbejdsformidling, der, såfremt den ikke er vederlagsfri, kun vil kunne udøves med offentlig tilladelse.

Arbejdsgruppen afgav betænkning den 6. oktober 1967. Betænkningen er optrykt som bilag 2 til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af

lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser). Foranstående lovforslag er udarbejdet på grundlag af betænkningen og er senere i hovedtrækkene tiltrådt af arbejdsgruppen.

Lovforslaget går ud på:

a. Udvidelse af det eksisterende forbud mod privat arbejdsanvisning mod vederlag til også at omfatte vederlagsfri arbejdsanvisning.

b. Begrænsning af de eksisterende bestemmelser om undtagelser fra forbudet.

c. En bemyndigelse for arbejdsministeren til at fastsætte regler om tilsyn med vikarbureauer.

Med hensyn til de ændringer, som betænkningen har givet anledning til at foreslå for så vidt angår loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. skal man henvise til det ovennævnte lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger.

2. Reglerne om privat arbejdsanvisning findes i lov nr. 135 af 20. maj 1933 angående privat arbejdsanvisning (Rigsdagstidende 1932-33, folketingstidende sp. 38, 1044, 1112, 5392, 5538, tillæg A, sp. 2679, 3187, tillæg B, sp. 1953, tillæg C, sp. 2261, 2389, landstingstidende sp. 1946, 2011, 2083), som ændret ved lov nr. 167 af 13. april 1938 (Rigsdagstidende 1937-38, folketingstidende sp. 1397, 1599, 3365, 3523, 4869, tillæg A, sp. 3001, tillæg B, sp. 577, 1617, 1935, 2131, tillæg C, sp. 237, 1089, 1165, 1227, landstingstidende sp. 640, 941, 946, 1118), og lov nr. 213 af 4. juni 1965 (Folketingstidende 1964-65 sp. 3283, 3574, 5536, 5791, tillæg A, sp. 1873, tillæg B, sp. 801, tillæg C, sp. 621). Den således ændrede lov er optrykt som bilag 1.

Om anvisning af arbejdskraft, der kan sidestilles med det tidligere tyende-begreb, gælder tillige lov nr. 53 af 1. april 1891 om fæstevirksomhedens ordning, som ændret ved lov nr. 17 af 23. februar 1894, lov nr. 127 af 15. april 1930 og lov nr. 213 af 4. juni 1965, jfr. bilag 2. Loven må nu betragtes som betydningsløs, idet lov angående privat arbejdsanvisning har fastsat, at der efter 1. oktober 1933 ikke kan meddeles bevilling til at drive fæstevirksomhed.

Ved foranstående lovforslag foreslås begge disse love ophævet og erstattet af lov om privat arbejdsanvisning m. v.